

N^r 102

ORPHEUS.

Woorden
van FRANS DE CORT.

Getoonzet
door AD. D'HULST.

Leuwig vertellend...Matige beweging.

Er was zoo eens in Grie—ken—land

Een knap—pe mu—zi—kant, Die

kon zoo heer—lijk lie—ren, Li, la, lie—ren,

Li, la, lie—ren *mf* Dat zelfs de wil—de die—ren, Hem

volg—den te al—len kant, *f* Dat zelfs de wil—de

rall. die—ren Hem volg—den te al—len kant.

2

Een toont-je zij-ner luit, o jee !
 be-daar- de plots de zee ;
 ters- tond voor- zien van bee- nen,
 bi, ba, bee- nen,
 zoo hup- pel- den de stee- nen
 en boo- men met hem mée.

3

Maar zoo die knap- pe kuns- te- naar
 nu nog in le ven waar ,
 zoo zou ik toch be- we ren,
 wi, wa, we- ren,
 dat al zijn mu- si- cee- ren
 om niet zou zijn bij haar.

4

Bij haar waar- voor ik fluit en toet,
 is 't wild- ste schep- sel zoet !
 Ik beb de zee be- va- ren,
 vi, va, va- ren
 maar ner- gens zag ik ba- ren
 zoo woest als haar ge- moed !

5

Zoo hard geen hout, geen steen zoo koud,
 als zij die schuw mij schouwt
 en die mij, waar ik gee- ren,
 gi, ga, gee- ren,
 haar zou 'nen duo lee- ren,
 aan 't so- lo zin- gen houdt !